

[Lenger]

flygtningenævnet og da i hvert fald ikke har nået at vinde hans tillid og eventuelt få den virkelige historie frem, som asylansøgeren har vanskeligt ved at fortælle til tilfældige fremmede, fordi historien ofte er en frygtelig historie og handler om tortur og henrettelse. Det sikre resultat er en dårligt forberedt sagfører; det mulige resultat er, at ansøgeren får afslag, og så tager det, ikke at forglemme, lang tid i flygtningenævnet – med det yderligere resultat selvfølgelig, at direktoratet for udlændinge da også vandt nervekrigen og fik formanden for flygtningenævnet til at kaste håndklædet i ringen, som om det var flygtningenævnet, der ikke kunne klare opgaven.

Men det er ikke så sært, når der er lagt alle mulige hindringer ud for flygtningenævnets arbejde. Det skulle bryde sammen før eller siden. Og nu står hr. Torben Lund så her og siger, at dette sammenbrud er det afgørende for ham. Derfor mit »til lykke« til direktoratet for udlændinge med dette lovforslag. Men som antydning kunne de væsentlige problemer altså have været løst, og løst på en bedre måde, uden dette lovforslag, hvis nogen havde taget direktoratet i ørerne.

Man siger, at 10–20 pct. af asylansøgningerne er åbenbart grundløse. Det vil jeg ikke afvise, forstået på den måde, at der måske er 10–20 pct. af asylansøgerne, som klart ikke opfylder betingelserne for at få asyl. Jeg vil heller ikke afvise, at med lovforslaget vil 10–20 pct. blive afvist på et tidligere tidspunkt, men jeg vil bestride, at de 10–20 pct., der afvises, er de samme 10–20 pct., som ikke opfylder betingelserne for at få flygtningestatus. Og de skal endda afvises uden sagfører.

Det er langt mere sandsynligt, at de, der afvises med dette forslag, er dem, der er dårligst til at formulere sig, og dem, som virker mindst sympatiske ved første øjekast. Det er sandsynligvis de svageste af asylansøgerne, man får fat på med dette lovforslag. Derfor er det en standret med al mulig risiko for en skødesløs behandling og med al mulig risiko for fejltagelser. Det er værd at minde om, at det måske er menneskeliv, der tages stilling til.

Indtil nu har vi jo bl.a. oplevet, hvordan asylansøgere, der af direktoratet er karakteriseret som åbenbart grundløse, er endt med at få flygtningestatus, oven i købet K-status. Der er også historien om de to brødre med præcis den samme baggrund, hvoraf den ene

fik flygtningestatus og den anden blev afvist. Alligevel mener man at kunne gøre sagsbehandlingen mindre skødesløs. VS mener nej.

Vi føler det heller ikke betryggende, at Dansk Flygtningehjælp skal ind at sige god for afvisningen. Heller ikke flygtningehjælpen har jo overnaturlige evner. Tværtimod er det for mig at se særdeles problematisk, at Dansk Flygtningehjælp sætter sit gode navn og rygte på spil ved at medvirke i denne behandling af flygtningene. Ikke mindst socialdemokraterne har gjort flygtningehjælps medvirken ved disse standretter til en betingelse for at gennemføre dem. Flygtningehjælpen havde med andre ord haft det i sin magt at hindre lovforslaget, hvis man havde mobiliseret sin rygrad. Det ville have klædt Dansk Flygtningehjælp at have taget flygtningenes parti entydigt i denne sag. I stedet lægges der nu op til, at flygtningehjælpen vil få en rolle at spille i selve staten, og det vil selvfølgelig betyde, at man vil kunne tage et mindre hensyn til flygtningene. Det synes vi er meget, meget beklageligt, og jeg behøver vel næppe at tilføje, at vi stemmer imod lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begrunde, hvorfor mit parti tilslutter sig det af justitsministeren fremsatte lovforslag. Der vil jeg begynde med at nævne en kendsgerning, som jeg har fra det af professor Gammeltoft-Hansen udarbejdede papir, afhandlingen »Ændringer i Asylproceduren«, som blev efterlyst fra hr. Bernhard Baunsgaards side, men som mig bekendt alle ordførere allerede kender, hvorfor jeg er lidt overrasket over, at man efterlyser det. Det fremgik da også af det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at han var fortrolig med det af ham efterlyste papir.

Men hvad siges der i det papir? Jo, at situationen i øjeblikket er den, at den gennemsnitlige behandlingstid for sager, der finder deres endelige afgørelse i flygtningenævnet, udgør ca. 9 måneder. For adskillige er behandlingstiden betydelig længere.

Jeg mener, det er direkte nedslidende for asylansøgere, hvis sagsbehandlingen bliver for langvarig. Jeg mener også, at situationen kan blive den, at der er asylansøgere, som ret beset ikke er flygtninge ved ankomsten til Danmark eller i den første periode af deres ophold her, men hvor selve det lange tidsfor-